

РЕШЕНИЕ

№ 12793

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12421** по описа за
2024 година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава Д. от Административнопроцесуалния кодекс, във
връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“-С., чрез процесуалния
си представител юрк. К. срещу Решение № 2303/17.05.2023 г. постановено по АНД № 1437/2023
г. по описа на Софийски районен съд, 104-ти наказателен състав, с което е отменено наказателно
постановление № 22-2200393/14.11.2022 г. на ИД директор на Дирекция „Инспекция по труда” -
С. като незаконосъобразно.

Излага становище за неправилност на съдебния акт, като постановен в противоречие на
материалния закон. Изразява искане за отмяна на оспореното решение и постановяване на друго
решение с което се потвърди оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата, като заявява
искане за отмяна на решението на Софийски районен съд като неправилно и постановено в
противоречие с приложимия закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията
на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, К. С. ЕООД, с променено наименование С. М. ЕООД, ЕИК[ЕИК] - редовно призован,
чрез процесуалния си представител адв. В. изразява искане оспореното решение да бъде оставено
в сила като валидно и допустимо, постановено при съобразяване с материалния закон.
Претендира разноски. Представя списък на разноските.

Прокурорът от СГП изразява становище, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и

следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, VII – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна е установено, че от органи на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 16.06.2022 г. в ресторант „К.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от К. С. ЕООД. На място в обекта е бил заварен Б. Ш., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] да работи като готвач, с определено работно време - от единадесет часа, с почивни дни в седмицата - два дни, с размер на заплатата от 710 лв.

С писмо от Дирекция „Миграция“ органите на Дирекция „Инспекция по труда“-С. са били уведомени, че на Б. Ш. е с отказан статут на бежанец от 2021 година.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 22-2200393, 22.08.2022 г. на К. С. ЕООД за извършено на 16.06.2022 г. нарушение на чл. 13, ал. 1 от Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). На основание на последния е издадено наказателно постановление № 22-2200393/14.11.2022 г., от ИД директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на К. С. ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 79, ал. 4, вр. чл. 77, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 13, ал. 1 от същия закон.

Посочената фактическа обстановка, съдът е установил от показанията на свидетеля Н. Г. и от писмените доказателства, приети по делото.

За да отмени НП първоинстанционният съд е приел, че соченото от наказващият орган нарушение не е извършено на 16.06.2022 г., защото изрично наказващият орган сочи в постановлението, че това е датата на констатирането му при извършената проверка. Според съдът от фактическата обстановка, посочена в постановлението следва изводът, че деянието е извършено шест месеца по-рано, тъй като Б. Ш. е заявил, че е бил нает да работи като готвач шест месеца преди извършената проверка. В тази връзка е обоснован извод, че е налице съществено процесуално нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, свързано с неточно посочване на датата на нарушението, поради което е накърнено на правото на защита на жалбоподателя. На посоченото основание, с оспореното решение Софийският районен съд е отменил наказателното постановление.

Обжалваното решение е неправилно.

Настоящия касационен състав приема за неправилен извода на състава на Софийски районен съд, че не е установена датата на извършване на нарушението. Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗТМТМ не се разрешава наемането на работа на незаконно пребиваващи на територията на Република Б. граждани на трети държави. В случая, от събраните при извършената проверка доказателства безспорно се установява, че на датата, на която е била извършена проверката 16.06.2022 г. в обекта, стопанисван от К. С. ЕООД е бил нает на работа чуждестранен гражданин, който пребивава незаконно на територията на Република Б.. Това обстоятелство също е безспорно и се потвърждава от писмо рег. № 536400-27664 от 04.07.2022 г. на зам-директор на Дирекция „Миграция“ – МВР. Твърдението на Б. Ш., че е бил нает на работа шест месеца преди датата на проверката е посочено единствено в негова декларация и не следва от останалата проверена

документация. Поради това правилно е прието, че датата, на която е извършено нарушението е 16.06.2022 г., когато е било установено. Относно посочената дата съществуват доказателства, че в проверявания обект е било наето на работа лице, което пребивава незаконно на територията на Република Б..

С оспореното решение № 2303 от 17.05.2023 г., постановено по нахд. № 1437/2023 г., по описа на СРС районният съд е отменил наказателно постановление № 22-2200393/14.11.2022 г. на ИД директор на Дирекция „Инспекция по труда” - С. като незаконосъобразно изцяло на процесуално основание, поради непосочване на дата на извършване на нарушението, като не се е произнесъл по същество относно наличието на основания за ангажиране на административнонакатаелната отговорност на К. С. ЕООД. Това налага връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, защото е процесуално недопустимо за първи път касационната инстанция да излагат аргументи и мотиви по същество относно законосъобразността на НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че така постановеното съдебно решение е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане по същество относно законосъобразността на наказателно постановление № 22-2200393/14.11.2022 г. на ИД директор на Дирекция „Инспекция по труда” - С. от друг съдебен състав на СРС.

По искането за присъждане на направените от касатора разноски, следва да се произнесе СРС при условията на чл.226 ал.3 от АПК при новото разглеждане на спора по делото.

Така мотивиран, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2303 от 17.05.2023 г., постановено по НАХД № 1437/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 104-ти състав като

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: